

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostrativum speculum

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

71. Desertor

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

lis Diogenica, cui meræ increpationes, & amarissima verba placent, aliam festivam, qualis Socratica, quæ candido sale paulatim homines flectit, & inscios prope, ac aliud agentes in rem seriam & bonam ducit. A. Equidem tu me iam adduxisti, ut credam: iam enim succurrit, quam multi imprudenter, & importune, imo & impudenter ac invidè vera dicant. B. Sed tu caue credas quidquam tam placidè & circumspècte improbari posse, quin homines irriter, atq; eos quos minime his absurditatibus delactatos credidisses, Interim oblitus es, te octies fatuum factum, nec unquam refutasse. A. Et tu promisisti temet socium. B. Quam bene prospectum est stultitiæ, cuius nomen nulla lege iniurium reputatur. A. Itaq; minus agre in mea societate eris. B. Libentissime; nec enim vox ulla verior, quam nos omnes quidem stultos, eos vero qui minus fatentur, & aunculas studiose tegunt, esse stultissimos.

71. D E S E R T O R.

A. F. Allornè an hic quondam studiorum socius fuit? B. Infœlix omen, literator occurrit. A. Est sane is ipse, sed nescio sub qua deformi incrustatione. B. Vah oportunc illud animal, si forte liceat persuadere errorum emendationem. A. Salve exoptatissime, qui salute mihi videris indigere quàm maxime. B. Tu precor sanus sis, & salutis capax. A. Quid hoc monstrum est, vultum, habitum, sermonem, omnia in barbariem trans-

transmutasti. B. Tibi fortasse ita viderur, mihi non idem, qui nescio quam nimio cultior iam sum. A. Vah! quam verum est homines inter bruta brutescere, & nobilis animæ aciem inter has vitæ rusticæ sordes hebescere. B. Nec mirum, cum cõtes vos soli a vare possideatis. A. Deleo equidem sortem tuam, qui honeste dum inter nos esses, habitus es, & elegantiarum literariarum appetens, nunc nescio quo fato curiositatis tuæ infames das pœnas. B. Cuius? A. Illius, quod tritas illas & floridas scientiarum vias, quibus nos alii tripudiantes in Sapientiæ arcem ascendimus, subinde deseruisti, & examinandas potius manu ductorum nostrorum rationes, quam amplectendas temere iudicasti. Nunc ubi te omnis solidæ scientiæ firmitudo deseruit, ad lucos & specus, & solitudines confugis, sive bestiarum colloquia & conversationem sectaturus, sive duro labore omnem humanum sensum eiecturus. B. Quæso te, uti felicitatem vestram vobis non invidemus, ita liceat nobis sine iniuria miseris esse. A. Liceat pessimis quosque & naturæ abortus tales esse, qualem te iam invitatus intueor, amicum vero, eumque è meliõrluto formatum, & magno ære eruditioni commendatum, inter sylvestres sordes, & rusticas operas deserere, nec abigere si duci nolit, nefas mihi sit. B. Quid si post omnes conatus tuos huc recurram? A. Tum scilicet flagris cæsus, sub literatorum custodia eris. B. Quid si & hoc effugiam? A. Tum quidè in morodochio cathenis vincetus potius aleris, quàm hic bestiis deorãd

linquaris. B. Id denique postremum mihi placet, sic athenas relaxes, qui sancto me tibi iuramento obstringo, malle cum fatuis, quam sciolis esse. A. Mittamusiocos, tu vero serio mihi explica, qui sunt quos sciolos appellas? B. Illos, qui cum nulla in re ultra plebem sapiant, aut opere in republica utili excellant, ob libellos aliquos perlectos, honores sibi, & victum ex publico immodice deberi iactitant. A. Qui illi libelli? B. Donatus, Catonis moralia, Formula, epitome Dialecticæ, compendium Rhetoricæ, brevium Physicæ, synopsis Ethicæ; nucleus Metaphysicæ, summam Sphæræ, & Catechismus minor. A. Nec alii? B. Imo ne hi quidem omnibus omnes: nam plerique in nucleis includam habent omnem eruditionem. A. Quicquid rideas, non video, quid denegare possis homini, qui tot artium possideat complexum, & latine insuper loquatur; nescis enim latinæ eruditionis imperium. B. Eruditos nemo unquam culpabit; qui vero eruditos credam qui vel literas nullas sciunt, vel paucas, vel non multas; de reliquo vero præstat vnus germanus fortis & prudens, mille semi latinis delicatis fatuis.

72. IDIOTA.

A. **Q**uam misera res est nescire. B. Itaque Socrates omnium miserrimus qui id unum scivit, se nihil scire. A. Ille vero ignorantiam simulabat cum Philosophorum omnium esset scientissimus. B. Ego contra serio & suam & ali-